

meget sørgeligere, som selve Ministeriets Chef og Navngiver var Modstander deraf, hvad han ogsaa maa være som den ansatte Jurist, han har gældt for, og som jo alle ansatte Jurister ere Modstandere af Legemsstraffens Indførelse. Jeg regner ikke den højtærede Justitsminister med her. Den højtærede Justitsminister er en fremragende Politiker, men mellem de fremragende Jurister og Kriminalister tror jeg ikke en Gang, den højtærede Justitsminister selv gør Fordring paa at indskrives. Nej, det blev vedtaget med et meget knæbent Flertal, tilvejebragt paa denne Maade, et Flertal, der ikke en Gang var et Flertal i denne Sal. Det var for saa vidt rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) spaaede ved Begyndelsen af første Behandling af det ny Forslag, det var for saa vidt rigtigt, naar han sagde: jeg kan ikke tro, at der kan skabes et Flertal derfor i dette Ting. Det var i sig selv ogsaa næsten utroligt, at der skulde kunne skabes et Flertal for Pryglestraffens Genindførelse for voksne Mænd i dette Ting, der omtrent enstemmigt i 1897 stemte mod Pryglene, endogsaa blot som Disciplinærmiddel paa Tvangsarbejdsanstalterne. Det er jo næsten utroligt, næsten utænkeligt, og hverken det ærede Medlem eller jeg kunde tænke os, at der kunde komme saa mange Stemmer til Veje; men der blev jo for øvrigt ikke en Gang et Flertal — for saa vidt havde det ærede Medlem for Kalundborg Ret —, ja, der blev ganske vist et Flertal, et Flertal, der gør Udslaget i Øjeblikket, Forslaget blev vedtaget, men der kunde ikke tilvejebringes absolut Majoritet for dette Forslag her i Tinget, det er noget, der er værd at lægge Mærke til. Derfor siger jeg, at denne Afgørelse betragter jeg ikke som endelig, ligesom en Afstemning ved anden Behandling overhovedet ikke er endelig, parlamentarisk set, der er en tredje Behandling tilbage endnu, den, vi ere ved, der er atter flere Behandlinger oppe i det andet Ting, og der er rimeligvis derefter igen en Behandling her i Tinget, og saa længe denne Sag ikke er endelig afgjort, vedtagen af et Flertal i begge Rigsdagens Ting og stadfæstet af Kongen, saa længe ville vi fra vor Side ikke opgive vor Modstand mod dette Lovforslag, vi ville gøre den yderste Modstand, vi formaa, fordi vi betragte denne Sag som et saadant Slag mod alt, hvad vi anse for Fremskridt og Kultur her i Landet, at vi ikke kunne og ville opgive vor Modstand. Vi ville selvfølgelig føre den under de mest parlamen-

tariske Former, men vi maa fastholde, at Sagen ikke er afgjort, der kan og skal gøres Modstand saa længe, og paa den Maade, det staar i vor Magt. Derfor anse vi det heller ikke for nogen Ulykke, at der gik en Formiddag med at diskutere et andet, i og for sig interessant Spørgsmaal, som det var nyttigt at diskutere, hvad Fakta viste, fordi det ogsaa kunde have sin Betydning, at vi bidrog, hvad vi formaaede, til at standse de Lyster, de Tendenser, der skulde være oppe til at jage Sagen igennem oppe i det andet Ting, maaske allerede inden Paaske, maaske uden Udvalgs Nedsættelse. Dertil tror jeg, at vi have mange frisindede Menneskers Sympati paa vor Side, selv om de ikke tilhøre vort Parti. Vi vilde gerne gøre, hvad vi formaaede for, at denne Sag ikke jagedes igennem paa et Par Dage inden Paaske; thi hvem ved, hvordan det kan stille sig, hvis Landstinget tager en saglig og rolig Forhandling, giver sig Tid og Ro til at overveje Sagen, og hvis Sagen kommer op paa Tirsdag eller Onsdag, skulde man anstændigvis ikke tænke sig, at Landstinget vilde jage den igennem uden Udvalg, jage den igennem før Paaske. Hvem ved, hvordan det vil stille sig, hvis der bliver Tid og Ro for Landstinget til at overveje denne Sag. Jeg kunde tænke mig, at Paasken vilde blive anvendt af mine Partifæller og andre, der interessere sig for denne Sag, til at holde oplysende Møder ude over det hele Land. Jeg kunde tænke mig, at man fra Kriminalisternes Side fortsatte i forøget Grad den udmærkede Virksomhed, der har været udfoldet ved oplysende Skrifter og Pjecer om Sagen. Jeg kunde tænke mig, at andre frisindede, jeg kunde tænke mig, at de 50 eller i hvert Fald en hel Del af dem, der stemte imod, holdt Møde om denne Sag, og jeg kunde, som sagt, tænke mig, at mine Partifæller her i Salen og uden for Salen vilde benytte Paasketiden, hvis den blev levnet dem, til at holde oplysende Møder, og jeg er ganske sikker paa, at for hvert Møde, der holdes, og for hver Dag, der gaar, vil Stemningen vokse mod Legemsstrafs Genindførelse for voksne Mænd. Det er jeg aldeles overbevist om, lige saa vist som det er, at Stemningen derfor er dalet i de 6 Maaneder omtrent eller 5 Maaneder, hvor Sagen har været til Forhandling her. Thi det kan jo ikke nægtes, at den Sejrs-gang, Justitsministeren i Efteraaret bebudede, rigtignok har vist sig at være af en meget ejendommelig Art, denne Sejr, der blev vundet her i Gaar under disse Om-